

Ustawa
z dnia .....2009 r.
o działalności usługowej^{1) 2)}

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności usługowej;
- 2) współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie działalności usługowej,
- 3) zasady funkcjonowania punktu kontaktowego.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) działalność usługowa – usługowa działalność gospodarcza, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095) oraz inna działalność usługowa niebędąca działalnością gospodarczą, wykonywana za wynagrodzeniem;
- 3) usługodawca – przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, wykonujący działalność usługową;
- 4) usługobiorca – podmiot, który zamierza skorzystać lub korzysta z usługi;
- 5) właściwy organ –właściwy w sprawie podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności usługowej organ administracji publicznej, samorządu zawodowego, samorządu gospodarczego lub sąd z wyłączeniem sądów powszechnych;
- 6) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, ochrona publiczna, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego, zdrowie zwierząt,

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. WE L.376 z 27.12.2006)

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: .....

własność intelektualna, ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.

Art. 3. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do działalności usługowej, o której mowa w:

- 1) .....
- 2) .....
- 3) .....

Art. 4. Do działalności usługowej niebędącej działalnością gospodarczą stosuje się przepisy art. 9a, 9b, 9c , art. 11 a - d ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 2

Zasady wykonywania działalności usługowej

Art. 5. Przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, mogą czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2) albo w przepisach tych umów, bez konieczności uzyskiwania wpisu do rejestru przedsiębiorców albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG).

Art. 6. 1. Wykonywanie lub uczestniczenie w działalności usługowej wykonywanej łącznie z innym rodzajem działalności usługowej lub gospodarczej nie podlega ograniczeniom.

2. Wprowadzanie, w przepisach odrębnych ustaw, ograniczeń w wykonywaniu lub uczestniczeniu w działalności usługowej wykonywanej łącznie z innym rodzajem działalności usługowej lub gospodarczej jest dopuszczalne tylko w celu zapewnienia niezależności i bezstronności:

- 1) wykonywania zawodu regulowanego;
- 2) wykonywania działalności usługowej w zakresie certyfikacji, akredytacji, monitorowania technicznego, badań lub prób.

- Art. 7. Na wniosek usługobiorcy usługodawca obowiązany jest podać informacje o prowadzonej przez siebie innej działalności gospodarczej związanej bezpośrednio z oferowaną usługą oraz o podmiotach współpracujących z nim przy wykonywaniu oferowanej usługi.
- Art. 8. 1. Usługodawca może rozpowszechniać informacje o wykonywanej działalności usługowej mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku.
2. Wprowadzanie, w przepisach odrębnych ustaw, ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko wobec usługodawcy wykonującego zawód regulowany, w przypadku, gdy nie prowadzi do jego dyskryminacji, są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.
- Art. 9. 1. Usługodawca powinien zapewnić, aby warunki dostępu do wykonywanej usługi nie dyskryminowały usługobiorcy, w szczególności ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.
2. Działania uzasadnione obiektywnymi kryteriami, nie stanowią naruszenia zasady równego traktowania w dostępie do wykonywanej usługi.
- Art. 10.1. Przed zawarciem umowy usługodawca udostępnia usługobiorcy następujące informacje:
- 1) firmę oraz wskazanie siedziby albo głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
  - 2) oznaczenie organu rejestrowego i numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
  - 3) adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt;
  - 4) wskazanie organu, który udzielił usługodawcy koncesji, zezwolenia, zgody, licencji albo dokonał wpisu do rejestru działalności regulowanej, jeżeli posiada;
  - 5) główne cechy oferowanej usługi, w szczególności jej cenę albo na wniosek usługobiorcy sposób jej kalkulacji;
  - 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli posiada;

- 7) numer VAT UE, jeżeli usługodawca jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE;
- 8) wzorce umów, jeżeli takie stosuje;
- 9) o obowiązkowym ubezpieczeniu lub gwarancji finansowej, w szczególności informację, czy oferowana usługa jest objęta tym ubezpieczeniem lub gwarancją oraz dane ubezpieczyciela lub gwaranta;
- 10) o kodeksach dobrych praktyk, jeżeli się do nich stosuje, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca udostępnia:

- 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa lub,
- 2) w miejscu zawarcia umowy lub,
- 3) na swojej stronie internetowej lub
- 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

Rozdział 3

Punkt kontaktowy

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi punkt kontaktowy dla usługodawców i usługobiorców, zwany dalej „punktem kontaktowym”.

2. Zadaniem punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) umożliwienie dopełnienia procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności usługowej w Polsce;
- 2) udzielanie usługodawcom i usługobiorcom określonych w ustawie informacji.

3. Punkt kontaktowy umożliwia złożenie do właściwych organów wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia lub wykonywania działalności usługowej lub uznania kwalifikacji zawodowych.

4. Formularze wykorzystywane do procedur elektronicznych w punkcie kontaktowym są dostępne za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego.

5. Punkt kontaktowy może także wykonywać zadania określone w ust. 1 w zakresie innych rodzajów działalności gospodarczej.

6. Punkt kontaktowy prowadzony jest za pośrednictwem strony internetowej, zwanej dalej „stroną internetową punktu kontaktowego” oraz za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 12. 1. Strona internetowa punktu kontaktowego zapewnia dostęp do informacji dotyczących:

- 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu lub wykonywaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów działalności usługowej;
- 2) ogólnych zasad podejmowania i prowadzenia działalności usługowej w państwach, o których mowa w art. 5;
- 3) danych kontaktowych organów właściwych w sprawach podejmowania i wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności usługowej wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji;
- 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności usługowej;
- 5) środków odwoławczych w przypadku sporu między organami a usługodawcą lub między usługodawcą a usługobiorcą albo pomiędzy usługodawcami;
- 6) wydawanych lub opracowywanych przez organy interpretacji i wyjaśnień przepisów dotyczących wykonywania poszczególnych rodzajów działalności usługowej;
- 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i innych organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.

2. Właściwe organy zapewnią kompletność i aktualność informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 6.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7, są zamieszczane na stronie internetowej punktu kontaktowego na wniosek stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w tym przepisie.

Art. 13. 1 Rada Ministrów może powierzyć, w drodze rozporządzenia, Krajowej Izbie Gospodarczej realizację niektórych zadań punktu kontaktowego przy pomocy izb gospodarczych. Wydając rozporządzenie Rada Ministrów uwzględnia faktyczne możliwości realizacji zadań punktu kontaktowego na terenie całego kraju.

2. Realizacja zadań punktu kontaktowego, powierzonych w trybie ust. 4, podlega kontroli ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Izby gospodarcze, o których mowa w ust. 4, za swoje czynności mogą pobierać opłaty stanowiące ich przychód.

4. Informację o wysokości opłat, o których mowa w ust. 6, izby gospodarcze:

- 1) podają do publicznej wiadomości oraz
- 2) przekazują podmiotowi korzystającemu z punktu każdorazowo przed realizacją zadania.

Art. 14. 1. Właściwe organy umożliwiają, w tym za pośrednictwem punktu kontaktowego, załatwienie spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności usługowej, z wyłączeniem procedur odwoławczych.

2. Właściwe organy przyjmują wszelkie dokumenty złożone w punkcie kontaktowym w zakresie podejmowania i wykonywania działalności usługowej. W takim przypadku początkiem biegu terminu załatwienia sprawy przez właściwy organ jest data wpływu dokumentu do tego organu.

3. Punkt kontaktowy przekazuje otrzymane dokumenty do właściwych organów niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po otrzymaniu.

4. Punkt kontaktowy może przekształcić otrzymane dokumenty na formę elektroniczną i przesłać niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego, drogą elektroniczną, właściwym organom.

Art. 15. 1. Punkt kontaktowy, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, udziela usługodawcom i usługobiorcom informacji na temat stosowania przepisów, o których mowa w art. 12.

2. W celu umożliwienia usługobiorcom i usługodawcom uzyskania informacji o przepisach regulujących działalność usługową poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, strona internetowa punktu kontaktowego umożliwia dostęp do stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.

3. Informacje i materiały udostępniane za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego mogą być opracowywane i udostępniane także w innych językach, niż język polski.

Art. 16. Ilekroć obowiązujące przepisy nakładają uprawnienia lub obowiązki związane z działalnością gospodarczą, właściwe organy są obowiązane zapewnić możliwość ich realizacji lub wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 17. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne i organizacyjne, sposób i zakres współpracy właściwych organów z ministrem właściwym do spraw gospodarki w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji punktu kontaktowego w rozumieniu przepisów dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, biorąc pod uwagę określone w ustawie funkcjonalności punktu kontaktowego oraz zakres publikowanych i udostępnianych informacji.

Rozdział 4

Współpraca międzynarodowa właściwych organów zakresie wykonywania działalności usługowej

Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, koordynuje współpracę między organami oraz w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.

Art. 19. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych ustaw, organy są zobowiązane do współpracy z właściwymi organami państw, o których mowa w art. 5 oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:

- 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i prowadzonej przez nich działalności;
- 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.

Art. 20. 1. Właściwy organ, na wniosek organu państwa, o którym mowa w art. 5 udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę działalności usługodawcy, zgodnie z przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095) oraz przepisami ustaw odrębnych.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący oraz ministra o wystąpieniu przeszkód w realizacji wniosku.

3. Właściwy organ informuje organ wnioskujący o wynikach przeprowadzonej kontroli.

4. Właściwy organ może poinformować organ wnioskujący o działaniach podjętych wobec usługodawcy w wyniku przeprowadzonej kontroli.

Art. 21. 1. Właściwy organ, na wniosek organu państwa, o którym mowa w art. 5, przekazuje informacje dotyczące:

- 1) zakończonych prawomocnym orzeczeniem sądu w postępowaniach karnych albo prawomocną decyzją w postępowaniach, dyscyplinarnych lub administracyjnych, które bezpośrednio odnoszą się do usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej;
- 2) niewypłacalności lub upadłości usługodawcy wraz z informacją o aktualnym stanie postępowania, w tym przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych, wskazując przewidywany termin rozstrzygnięcia.

2. Właściwy organ powiadamia usługodawcę o przekazaniu informacji, o których mowa w ust 1.

Art. 22. 1. Właściwy organ może wystąpić do organu państwa, o którym mowa w art. 5 z wnioskiem o udzielenie informacji lub przeprowadzenie kontroli działalności usługodawcy.

2. W przypadku niezrealizowania wniosku właściwego organu państwa, o którym mowa w art. 3, właściwy organ informuje o tym ministra.

3. Minister informuje o niezrealizowaniu wniosku Komisję Europejską.

Art. 23. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa, o którym mowa w art. 5, stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa siedziby usługodawcy o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.

2. Jeżeli właściwy organ państwa siedziby usługodawcy nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia lub podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia takich działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia powiadomienia, działania konieczne do usunięcia zagrożenia jeżeli:

- 1) przepisy prawa polskiego przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa siedziby przedsiębiorcy, oraz
- 2) zamierzone działania nie podlegają przepisom prawa Unii Europejskiej.

4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia pilnych działań, właściwy organ może odstąpić od stosowania przepisów ust. 1 - 3. W takim przypadku właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa siedziby usługodawcy, Komisję Europejską oraz ministra, o podjętych działaniach. Zawiadomienie zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.

5. P określone w ust. 1 - 4, nie wpływa na wszczęcie i prowadzenie postępowania przygotowawczego i sądowego.

Art. 24. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska wobec usługodawcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskodawcę o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 25. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy, która może wyrządzić istotną szkodę dla zdrowia lub w środowisku naturalnym lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa, o którym mowa w art. 5, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa siedziby usługodawcy, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw.

Art. 26. 1. Wnioski, powiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, przekazywane są niezwłocznie w formie elektronicznej.

2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określonym we wniosku.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 27. W ustawie z dnia 20 maja 1971 - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756) po art. 60² dodaje się art. 60³ w brzmieniu:

„Art. 60³. Usługodawca, który nie podaje usługobiorcy wymaganych informacji dla wykonywanej przez niego działalności usługowej albo podaje dane nieprawdziwe lub niepełne, podlega karze grzywny.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1 Ustawa reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na terytorium Polski oraz zadania organów w tym zakresie.”

2) w art. 5 kropkę dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) właściwy organ – właściwy organ w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ...o działalności usługowej (Dz.U. Nr ...)”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9 Wykonując swoje zadania, w szczególności w zakresie nadzoru i kontroli, właściwe organy działają wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, z poszanowaniem uzasadnionych interesów przedsiębiorcy.”

4) po art. 9 dodaje się art. 9a – 9c w brzmieniu:

„Art. 9a. Właściwy organ, z wyłączeniem sądu powszechnego, nie może żądać ani uzależnić swoich rozstrzygnięć w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki wynika z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo ratyfikowanych umów międzynarodowych lub przepisów odrębnych ustaw.

Art. 9b. Właściwy organ uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwe organy państw, o których mowa w art. 13 ust. 1, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i

wykonywania działalności gospodarczej, określonych w przepisach odrębnych ustaw.

Art. 9c. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w zakresie w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.”;

5) po art. 11 dodaje się art. 11a-11d w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. O ile przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, właściwy organ przyjmujący wniosek w sprawie podjęcia lub wykonywania działalności gospodarczej jest obowiązany do załatwiania sprawy bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku.

2. Właściwy organ przyjmujący wniosek niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Potwierdzenie zawiera:

- 1) wskazanie terminu rozpatrzenia wniosku,
- 2) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych;
- 3) informację o uprawnieniach wynikających z art. 11c.

4. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku.

Art. 11b. Termin rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć kolejnych dwóch miesięcy.

Art. 11c. Właściwy organ ma obowiązek poinformować o przedłużeniu terminu, o którym mowa w art. 11a oraz art. 11b przed upływem pierwotnego terminu.

Art. 11d. 1. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny.”;

6) w art. 13 uchyla się ust. 1a;

7) w art. 21 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numeru identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;”;

8) w rozdziale 4 wprowadza się art. 45a:

„Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.”;

9) w art. 47 uchyla się ust. 3;

10) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Jeżeli właściwy organ nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.